

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18

111 21 Praha 1

DS: snkabbm

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaný: **Ministerstvo vnitra ČR**
Nad štolou 936/3
170 34 Praha 7
DS: 6bnaawp

Správní žaloba

proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. prosince 2014,
č. j. MV-130037-8/VS-2014,

podaná podle ustanovení § 65 *et seq.* soudního řádu správního
(dále jen „SŘS“)

Elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 3 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I. Rekapitulace

[1] Žádostí ze dne 18. srpna 2014 požádal žalobce žalovaného o zaslání kompletní zadávací dokumentace k nadlimitní veřejné zakázce „Dekódování šifrovaných datových komunikací“ zadávané na základě výjimky podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, o níž byla pod č. j. 883/14 informována na svém zasedání dne 6. srpna 2014 vláda.

[2] Rozhodnutím ministerstva vnitra, odboru bezpečnostního výzkumu a policejního vzdělávání, ze dne 18. listopadu 2014, č. j. MV-118707-16/OBVV-2014 (dále jen „**rozhodnutí ministerstva**“), byla žádost o informace podle ustanovení § 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), odmítnuta. Proti rozhodnutí ministerstva podal žalobce dne 18. listopadu 2014 rozklad, který ministr vnitra rozhodnutím ze dne 15. prosince 2014, č. j. MV-130037-8/VS-2014 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), zamítl.

[3] Neboť napadené rozhodnutí je nezákonné, žalobci nyní nezbývá než podat proti němu správní žalobu.

Důkaz: rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. prosince 2014, č. j. MV-130037-8/VS-2014 – v příloze

II. Žalobní body

II.A Nedostatek formálního znaku utajované informace

[4] K odmítnutí žádosti o informace došlo s odkazem na ustanovení § 7 InfZ, tedy proto, že předmětná zadávací dokumentace podle tvrzení žalovaného obsahuje utajované informace. Žalobce je však přesvědčen, že tomu tak není.

[5] Jak žalobce uvedl již ve svém rozkladu, Úřadem vlády mu byla v mezidobí mezi podáním žádosti a sepsáním rozkladu poskytnuta předmětná informace pro vládu, ve které se uvádí, shodně jako v rozhodnutí ministerstva, že předmětem řešení projektu je vytvoření nástrojů programového a elektronického vybavení pro určení typu šifrované komunikace, její následné dekodování (patrně míněno: dešifrování) a vyvinutí nových metod a nástrojů pro odhalování a vyšetřování případů kybernetické kriminality a ochrany informačních systémů před kybernetickými hrozbami, a že výsledky projektu budou využity v rámci bezpečnostních složek státu. Dále materiál uvádí informace o jediném osloveném uchazeči a o celkovém finančním objemu zakázky.

[6] Rozhodnutí ministerstva jako důvod utajení uvedlo, že obsah zadávací dokumentace lze podřadit pod body č. 8 a 11 přílohy č. 1 nařízení č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací (dále jen „**nařízení**“), tedy že se jedná o informace o přípravě, použití a výsledku použití operativně pátracích prostředků a podpůrných operativně pátracích prostředků, resp. o informace o technických prostředcích a zařízeních zajišťujících použití operativně pátracích prostředků a podpůrných operativně pátracích prostředků, o jejich výzkumu, vývoji a výrobě, včetně technické dokumentace, informací o přípravě k jejich používání a finančním zabezpečení jejich pořizování a provozu.

[7] Jak však žalobce ve svém rozkladu vysvětlil, tak tomu není, neboť předmět zakázky nelze pod tato ustanovení podřadit. Co rozumět operativně pátracími prostředky, uvedl žalobce, vyplývá z ustanovení § 158b odst. 1 trestního řádu (dále jen „**TrŘ**“): je to – a to *taxative* – předstíraný převod,

sledování osob a věcí a použití agenta. Podpůrné operativně pátrací prostředky jsou vymezeny, rovněž taxativně, ustanovením § 72 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky: jsou jimi informátor, krycí prostředky, zabezpečovací technika a zvláštní finanční prostředky. Nic z toho, co je předmětem veřejné zakázky, tedy nelze pod utajované informace podle bodů č. 8 a 11 citované přílohy podřadit.

[8] Napadené rozhodnutí proti tomu argumentuje, že „z § 158b trestního řádu vyplývá, že jedním z operativně pátracích prostředků je sledování osob a věcí (věci je i počítač), které je v § 158d trestního řádu definováno jako získávání poznatků o osobách a věcech prováděných utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky, zahrnující samozřejmě v to i sledování komunikace.“

[9] Takto širokému vymezení pojmu „sledování osob a věcí“ však nepřisvědčuje ani samotný trestní řád, neboť ten v ustanovení §§ 88 a 88a obsahuje pro odposlech a záznam telekomunikačního provozu zvláštní, podstatně přísnější úpravu než pro sledování osob a věcí, přičemž podřazení odposlechu telekomunikačního provozu pod sledování osob a věcí by dovolovalo orgánům činným v trestním řízení provádět odposlech bez soudního příkazu, protože ustanovení § 158d odst. 3 TrŘ se o prolomení telekomunikačního tajemství vůbec nezmiňuje: takový výklad by byl *prima facie* protiústavním zásahem do práva na ochranu soukromí.

[10] Není tedy možný jiný závěr, než že odposlech telekomunikačního provozu není sledováním osob a věcí ve smyslu ustanovení § 158d TrŘ, nýbrž zvláštním vyšetřovacím institutem, a proto nelze požadované informace podřadit pod shora citované body přílohy k nařízení. Žalobce ve svém rozkladu navíc oprávněně poukázal na to, že Policie České republiky není *de lege lata* oprávněna telekomunikační provoz dešifrovat a objednávat tedy postupy a technologie, které nebude smět bezprostředně použít.

II.B Materiální znak utajované informace a test veřejného zájmu

[11] Jak žalobce poznamenal ve svém předchozím rozkladu v této věci ze dne 12. září 2014, řadu let se zajímá o kryptologii a kryptoanalysu a je mu velmi dobře známo, na jakých algoritmech jsou kryptografické metody používané při šifrované komunikaci založeny, přičemž jejich bezpečnost byla mnohokrát prověřována a je garantována, *inter alia*, americkým normalizačním úřadem *National Institute of Standards and Technology* (NIST). Pokud zadání, jehož textu se žalobce domáhá, skutečně obsahuje požadavek na prolomení daných algoritmů, pak se jedná o případ bezprecedentního a monstrosního plýtvání veřejnými prostředky, a je ve veřejném zájmu, aby byl obsah požadované zadávací dokumentace zpřístupněn odborné i široké veřejnosti.

[12] Žalobce je přesvědčen, že shora uváděné skutečnosti ohledně vysoké míry bezpečnosti kryptografických algoritmů nemohly být neznámy ani osobám, které na ministerstvu zadání zakázky zpracovávaly, a nelze vyloučit možnost, že jejím skutečným účelem není získat přístup ke kryptograficky chráněným datům, nýbrž poskytnout – z veřejných prostředků – snadný výdělek ve výši téměř čtyř milionů korun osobám, jež k tomu dokázaly zadavatele motivovat. Masarykově universitě, Ústavu výpočetní techniky, má být (případně už byla) vyplacena částka odpovídající mnoha tisícům pracovních hodin za vypracování materiálu, který by žalovaný mohl pořídit za zlomek této sumy prostým dotazem u kteréhokoli odborníka-kryptologa. Utajování zadávací dokumentace je nyní jediným způsobem, jak tuto skutečnost před veřejností zakrýt.

[13] Nad rámec uvedeného žalobce podotýká, že předmětem jeho žádosti o informace není samotná studie, tedy výsledek vědeckého bádání a vývoje, nýbrž pouhé zadání této studie, tzn. nikoli

to, co policie *umí*, ale co by *chtěla umět*. Taková informace není bez dalšího způsobilá jakkoli ohrozit nebo poškodit bezpečnostní zájmy státu, a jediným důsledkem jejího zveřejnění bude, že se ministerstvo – minimálně v očích odborné veřejnosti – zesměšní.

[14] Zájem veřejnosti na zpřístupnění požadovaného dokumentu jednoznačně převažuje nad zájmem žalovaného tyto informace utajovat.

III. Včasnost žaloby a příslušnost soudu

[15] Žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 22. prosince 2014, tato žaloba je tedy podávána ve lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 SŘS.

[16] Neboť žalovaný má sídlo v obvodu Městského soudu v Praze, v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 a 2 SŘS je k jejímu projednání příslušný tento krajský soud.

IV. Formulace petitu

[17] Podle ustanovení § 16 odst. 4 InfZ při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

[18] Z toho vyplývá atypická formulace žalobního petitu, který žalobce soudu předkládá.

V. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento

r o z s u d e k :

- 1. Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. prosince 2014, č. j. MV-130037-8/VS-2014, a rozhodnutí ministerstva vnitra, odboru bezpečnostního výzkumu a policejního vzdělávání, ze dne 18. listopadu 2014, č. j. MV-118707-16/OBVV-2014, se zrušují.**
- 2. Žalovanému se nařizuje poskytnout žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku kompletní zadávací dokumentaci k nadlimitní veřejné zakázce „Dekódování šifrovaných datových komunikací“ zadávané na základě výjimky podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, o níž byla pod č. j. 883/14 informována na svém zasedání dne 6. srpna 2014 vláda.**

3. Žalovaný je povinen uhradit žalobci ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku náklady řízení, k rukám žalobcova právního zástupce.

V Praze dne 22. prosince 2014

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. plná moc
2. rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. prosince 2014, č.j. MV-130037-8/VS-2014

